

Našemu kolektivu - našim bralcem!

Delavski svet našega podjetja je v soglasju z odborom sindikalne podružnice sklenil, da bo enkrat mesečno izdal za člane našega kolektiva glasilo pod imenom »Logaške novice«.

Naš mesečni časopis bo seznanjal naše ljudi z vsemi dogodki, ki se v našem podjetju dogajajo. Objavljali bomo sklepe delavskega sveta, upravnega odbora in sindikalne podružnice.

Cela vrsta reči je, ki jih mora delavec tovarne poznati, od pravic, ki so mu podeljene, do dolžnosti, ki jih ima napram kolektivu in naši skupnosti. Z vsem tem bomo na razumljiv način kolektiv seznanjali. Težko je pri tolikem številu ljudi, kot nas je, vsakomur razumljivo na sestanku povedati, marsikaj si je težko zapomniti, še težje pa mnogokrat preprečiti govornice, ki izvirajo iz neznanja, nepoučenosti ali nerazumevanja, ki škodujejo ugledu vsega kolektiva.

Da se ljudem, katerih je pri nas 90 odst., ki prvič v življenju delajo v tovarni, nudi čim večja možnost izobrazbe pri njihovem strokovnem delu ter se seznanijo z upravljanjem podjetja, je delavski svet sklenil, da začne z izdajanjem tega časopisa.

Iskrena želja uprave podjetja je, da je vsak njen član seznanjen z vsemi podrobnostimi vodstva podjetja tako, da bo vsakdo lahko pri upravljanju pomagal ter pripomogel k uspešnejšemu razvoju podjetja.

Vsled tega bomo v tem listu objavljali popolnoma vse poslovne uspehe in neuspehe podjetja, slabe in dobre strani naše proizvodnje, zaradi česar pričakujemo sodelovanja od članov našega kolektiva. Če bomo delali v namenu iskreno in z željo dvigniti in razširiti naše podjetje v močno gospodarsko enoto z zavednim delavskim kadrom, bomo dosegli ne le uspeh svojega podjetja, dosegli bomo v doglednem času tudi izboljšanje našega življenjskega standarda.

Ne smemo pa pozabiti pri našem delu, da vsak posameznik ne odgovarja le kolektivu, da kolektiv ni organizacija ločena od drugega življenja v občini, temveč, da smo prav tako odgovorni za svoje delo vsej naši skupnosti, kajti le ta je s skupnimi velikanskimi naporami dala nam vsem, da imamo danes tako tovarno, da imamo možnost dela ter življenja; dala je pogoje, da v

svobodi brez vsakih zatiralcev sami sebi kujemo srečnejšo bodočnost.

Uprava časopisa vabi vse delavce in delavke, da sodelujejo s svojimi prispevki, vabi vse ostalo pošteno prebivalstvo našega kraja, ki jim je uspeh tovarne pri srcu, da z nami sodeluje.

Na koncu bi še pripomnili, da kakor je časopis obvezen za vsakega našega delavca, ker ima poleg drugega objavljene »zakone« našega podjetja, da pa časopis lahko čita kdorkoli od ostalega prebivalstva, ker celo želimo tako, da se bodo tudi drugi seznanili z našim delom in življenjem.

Mi nimamo in nečemo ničesar skrivati — vsakomur pokažemo odprte knjige, naši obračuni in bilance so javne, kajti zavedamo se, da smo del skupnosti in da moramo skupnosti tudi polagati račune o svojem delu.

Kako pridemo do plače?

Brez dvoma vsakega najbolj zanima kako pride do svoje plače. Na kratko bi to pojasnili na sledeč način:

Vsak delavec in uslužbenec ima v podjetju plačo, ki je določena z ozirom na to kakšno delo opravlja in pa kakšen je njegov delovni učinek. Vsled tega so plače najrazličnejše. Nekateri dobijo 28 din na uro, drugi 36 din na uro ali celo 46 din n. pr. najboljši mizarski mojstri.

Koliko naj ima kdo plače določi delavski svet podjetja s posebnim predpisom, ki ga imenujemo tarifni pravilnik. V tem tarifnem pravilniku so še nekatere druge določbe, ki določajo pravice in dolžnosti delavcev in uslužbencev napram kolektivu (n. pr. višina dopusta itd.).

Na splošno določa tarifni pravilnik plače po načelu: delo, ki zahteva večji napor in višjo strokovno znanje, je več plačano.

No sedaj se pa zopet vprašajmo kako pridemo do plač, kajti dobro vemo, da smo mnogokrat dobro delali, da je v tarifnem pravilniku za posameznika določena mezda 36 din na uro; na koncu meseca pa ni prejel 36 ampak samo 95 ali 98 odst. tega. Zakaj?

Če hočemo doseči plačo ki je postavljena, mora podjetje v prvi vrsti kot celota izpolniti en pogoj: podjetje mora biti rentabilno, t. j. dohodki podjetja morajo biti večji od izdatkov! Tega pogoja mnoga podjetja ne dosežajo, vsled tega so njihove plače 80 odst. ali celo manjše. Mi takega slučaja še nismo imeli v nobenem mesecu — bili smo rentabilni. Pa vendar imamo največkrat 98 odst. plače. Zakaj ne 100 odst.?

Torej, ker smo prvi pogoj dosegli, da bi imeli 100 odst. plačo, pa jo vseeno nismo imeli, obstajajo verjetno še drugi pogoji, ki jih mora podjetje izpolniti, da doseže 100 odst. plače. Tako je!

Da se zaslužki v celi državi gibljejo na neki gotovi višini, da so taki, da ustrezajo našim fondom, ter da ne bi na račun visokih plač podjetja svoje izdelke dražila (s tem bi podjetje škodovalo, kajti nič bi ne pomagala višja plača, če se tisto blago, ki ga vsak dan potrebuješ tudi draži) je država izdala predpise, ki določajo za vsako vrsto industrije, trgovine itd., koliko sme znašati njihova povprečna plača.

Tako je bilo n. pr. določeno, da je povprečna plača nekvalificiranega delavca v lesni industriji 6.000 din na mesec ali 30 din na uro, za polkvalificirane 7.000 din na mesec ali 31 din na uro, za kvalificirane 8.800 din za mesec in za visokokvalificirane 12.000 din na mesec ali 58 din na uro. Če vse te plače združimo, nam je prišlo nekako 32 din na uro na delavca in uslužbenca našega podjetja.

No, ko je šel vsak mesec naš blagajnik po plače v banko, so bančni uradniki najprej pogledali če smo aktivni. Ker smo biti aktivni so rekli: dobro, plačo lahko dobite. Potem so pogledali, koliko je pri nas zaposlenih, ki jih je bilo n. pr. 400 ter pomnožili 400 z 208 urami (208 je število določenih ur, ki jih mora delavec na mesec opraviti) ter dobili skupno 83.200 ur. Te ure so pomnožili s povprečnim zaslužkom 32 din na uro, ki je kot smo rekli od države določen, ter rekli: vaša plača znaša 2,662.400 dinarjev. Toda naš blagajnik tega denarja kljub temu, da bi ga rad, ni smel dvigniti. Pogledajmo še dnevnice in potovanja vaših ljudi, nagrade delavcev in uslužbencev, razni honorarji itd. znašajo n. pr. 40.000 din. Teh 40.000 din so odšteli od prejšnjih 2,662.400 dinarjev, ter dali blagajniku 2,622.400 din.

To je bila naša redna plača, ki jo je banka vsak mesec izplačala brez pridržkov.

Naša dekleta v mezdnem računovodstvu pa s tem denarjem, ki ga je prinesel blagajnik niso bile zadovoljne. Zakaj? Izračunale so vse ure, ki so jih delavci napravili v preteklem mesecu, pa za vsakega posebej pomnožile z urno plačo, ki mu jo je določil delavski svet, prištele so vse nadure, ter na koncu koncev dobile, da bi morali izplačati vseh plač 2,822.400 dinarjev. Dobili smo pa 200.000 din manj! Kaj napraviti sedaj? Računovodja, ki dobro pozna uredbe (ki bi jih morali poznati vsi, ki vodijo podjetje) pa ve, da obstoji uredba, ki pravi: če hoče podjetje plačati svojim

delavcem in uslužbencem večjo plačo, kot je države določena, povprečno za nas, lahko podjetje to stori na ta način, da vzame denar iz svojega čistega dobička, ter plača za ta dodatek poseben davek, ki se imenuje davek na presežni plače.

Ta davek pa je določen približno takole: za 50.000 din plačaš 2 odst. davka, kolikor večji je znesek se tudi procenti dvignejo.

Nam so znašale plače, ki jih je banka priznala n. pr. 90 odst., podjetje je vsled tega, da da delavstvu 100 odst. plače, plačalo državni davek ter dvignilo v banki še tistih 200.000 din, ki so manj, da bi vsakdo prejel toliko, kolikor mu po tarifnem pravilniku pripada.

Zgodilo se pa je, da je bil naš dobiček kakšnem mesecu manjši, ker smo morali iz dobička plačevati tudi investicije (t. j., kar smo gradili in stroje, ki smo jih nabavili) nismo imeli, da bi plačali davek. Tako smo imeli nekatere mesece 100 odst. plačo, največkrat pa 98 odst. plačo.

Da na koncu ponovimo, da do plač po tarifnem pravilniku pridemo tako, da je podjetje aktivno, da so vsi stroški čim manjši, da se znižaj nadure in dnevnice.

Vsled tega je interes prav vsakega v našem podjetju, da dela čim bolje, da gleda, da se do bro gospodari, kajti lenuh, ki misli, da mu b kdo drugi zaslužil plačo, se zelo moti, samo škoduje, kajti še tisti, ki je dobro delal dobi zaradi njega manjšo plačo. Tudi tisti, ki mislijo, da je vseeno koliko se porabi materiala, zgubi, razbije saj je državno, se zelo motijo — saj gre vse t na račun njihovih plač!

V letošnjem letu se uredbe o plačah niso dosti spremenile, zadnja uredba pravi, da se lahko mesečno izplačuje toliko plač, kot povprečno v preteklem letu, za nas velja 98 odst. in toliko tudi izplačujemo.

Bodo pa verjetno kmalu sprejete nove uredbe o plačah, ki pa se ne bodo mnogo spremenile po načinu obračunavanja, kot smo ga gori navedli.

50 milijonov investicij v letu 195

Po razporedu potreb je okrajni zbor proizvajalcev sklenil, da dodeli našemu podjetju v letošnjem letu 38 milijonov dinarjev za investicije. Podjetje samo pa bo iz sredstev amortizacije in dobička investiralo še 12 milijonov dinarjev.

Ta denar se bo uporabil za izgradnjo modernih 200 m dolge in 11 m široke sušilne lope za les in za nakup trivaljnega brusilnega stroja, visokoturnega rezkalnega stroja ter drugih nujno potrebnih strojnih naprav.

Za gornje investicije namenjena sredstva se bodo dobila le, če bodo izpolnjeni proizvodni plani podjetij v Ljubljana okolica, ter če bodo ta podjetja v redu izvrševala svoje obveze do skupnosti. Čim več bomo vsi skupaj skupnosti prispevali, toliko več bomo od nje prejeli.

Kako izvršujemo plan?

Lansko leto je bilo podjetje manjše, delavci so bili sami novinci, vsled tega se je tudi proizvodnja počasi razvijala. V celem letu smo prodali za 150 milijonov din izdelkov.

Takole je šla naša proizvodnja po mesecih:

januar	1,530.408.—
februar	1,978.172.—
marec	2,256.146.—
april	8,169.239.—
maj	12,525.214.—
junij	11,184.265.—
julij	11,683.489.—
avgust	19,544.546.—
september	16,277.764.—
oktober	12,535.087.—
november	22,170.762.—
december	18,837.341.—

Letos smo na boljšem v toliko, da so se ljudje svojega dela že delno priučili, da imamo boljši strojni park ter bolje urejen proizvodni proces. Mesečno bi morali v tem letu napraviti za 22 milijonov din izdelkov. Napravili pa smo:

januar	24 milijonov
februar	25 milijonov

Kot se vidi smo letos v dveh mesecih napravili toliko kot lani v tretjini leta. To je vsekakor razveseljiv uspeh, tako, da upamo, da bomo letos celotni plan 264 milijonov din precej visoko presegli.

SLUŽBO DOBI!

V mizarski oddelek sprejmemo večje število mizarskih pomočnikov in mizarskih mojstrov, kakor tudi polkvalificiranih mizarjev ter v uk nekaj mizarskih vajencev. Tisti, ki se želijo zaposliti, naj se oglase v tajništvu podjetja.

Podprimo gradnjo našega sindikainega doma

Klub sindikalne podružnice

Ob podpori sindikalne podružnice bomo v bližini tovarne sredi gozda postavili manjšo leseno stavbo, ki bo služila v glavnem za odmor in okrepčilo članov našega delovnega kolektiva. Zgrajena bo deloma iz kamna in opeke, v glavnem pa bo lesena. Urejena bo zlasti znotraj zelo sodobno. V pritličju bo dnevna soba, kjer bo prostora za približno 9 miz in 36 stolov, kuhinja in razen tega še shramba, manjši prostor za pripravo jedil in pijač, ter stranišče z umivalnico. Na prostem bo urejena prostorna terasa, kjer se bo lahko ob priliki raznih prireditev zbralo več ljudi, in bo tudi terasa zlasti v poletnem času opremljena z miza-

mi in stoli. V prvem nadstropju bo stanovanje za oskrbnico ter dve sobici, kjer bi lahko prenočevali razni obiskovalci naše tovarne ali trgovski zastopniki, ki bi se preko noči mudili v Logatcu. Predvideno je tudi, da bi v tej stavbi obratovala manjša menza.

Hišica, ki bo lično izdelana, bo služila tudi v reklamne namene, kot nekak vzorec družinske stanovanjske hišice, katere namerava naša tovarna izdelovati. Stroški za gradnjo hišice niso še točno določeni, vendar bi ob podpori članov s prostovolnim delom ne presegli zneska 500 tisoč din.

Podprimo torej gradnjo našega sindikalnega doma!

Logaška . . .

Neko nedeljo letos sta modrovala dva očanca pijoč v gostilni pri Lasanu.

Naenkrat udari možak po mizi in reče: »Zakaj vraga zadruga ne kupuje hlodovine? Tovarna jo

kupuje, lepo zreže, pa z velikanskim dobičkom proda v Italijo. Ja, ja, to jih redi, obešalnike pa zastoj prodajajo v izvoz. Žaga redi tovarno.«

Tako sta modrovala in praznila kozarce očanca. »Stirideset ljudi, ki dela na naši žagi redi 366 delavcev v tovarni. No, če bo šlo tako naprej, potem pa samo še tri žage v Logatec. Vsaka naj redi 400 ljudi, pa bomo vsi lepo živeli!« Pa ne samo to, ne bo se potrebno več boriti za gimnazijo. Saj jo bo vendar ena žaga zredila, tako kot je tovarniška žaga tovarno! Škoda, škoda, da doslej žage v Logatcu niso prišle na te lepe misli. Kam neki so dajale denar?«

Da bodo očanci še lahko modrovali, bomo v prihodnji številki dali podatke o cenah lesa in izdelkov, ki jih prodajamo.

Osnutek reklame za enega naših novih proizvodov

DAVKI, DAVKI...

Včasih poslušaj takole v gostilni možake, ki tarnajo o davkih. Ta ga je plačal 40.000 din, oni 70.000 din; eni več, drugi manj. »Lepo je delavcu, ko prejme konec meseca tistih 7-8000 dinarjev, pa je brez skrbi, kajti tisti denar je njegov,« tako se marsikdaj sliši.

No, če pa pogledamo malo bolj natanko v davčne knjige naših delavcev in uslužbencev, pa presenetljivo naglo ugotovimo, da so prav ti ljudje močni plačevalci davkov.

V lanskem letu je vsak naš delavec in uslužbenec plačal od vsakega dinarja, ki ga je na koncu meseca prejel, 1.30 dinarja davka. Če je zaslužil 8.000 din, je plačal na mesec 10.400 din davka. Ker so naši delavci povprečno zaslužili na mesec 7.600 din, so plačali mesečno povprečno 9.880 din davka ali letno 118.560 din. Koliko je ostalih prebivalcev Logatca in okolice, ki plačujejo toliko davka letno?

Seveda ne smemo pozabiti, da mi davek razumemo kot nekaj kar državi damo, a od tega nič nazaj ne prejmemo, 45 odst. od tega davka ali

okrog 53.000 din dobimo nazaj za socialno zavarovanje, pokojninsko zavarovanje, otroške doklade, toda še vedno je vsak naš delavec dal 55 odst. skupnosti, tako kot kmet, ki ni v socialnem zavarovanju in ne prejema otroških doklad.

Skupno je naše podjetje plačalo za svoje delavce in uslužbence okrog 20 milijonov dinarjev! Vsekakor lep doprinos našega mladega kolektiva.

Po čem prodajamo devize?

Ker 90 odst. vseh finalnih izdelkov izvažamo v razne države dobimo precej deviz. Te devize prodamo preko banke raznim ustanovam in podjetjem, ki jih sami nimajo, ter jih rabijo za uvoz strojev in sploh reči, ki jih v naši državi nimamo.

V januarju in februarju smo prodajali:

ameriške dolarje po 856 din za 1 dolar,
angleške funtšterlinge po 2.510 din za 1 funt,
holandske goldinarje za 214 din za 1 goldinar,
nemške marke po 213 din za 1 marko,
italijanske lire po 1.30 din za 1 liro.

Drugih deviz v teh dveh mesecih nismo prodajali. Navedene cene se vsak dan spreminjajo, vendar se v zadnjih dveh mesecih niso veliko. Če je veliko povpraševanje po neki valuti, ponudba pa malo, cena določeni valuti raste, obratno, če je pa ponudba velika, povpraševanje po valuti pa malo, cena določeni valuti pade.

Naše podjetje 80 odst. vseh deviz, ki jih dobi za svoje izdelke na ta način proda, 20 odst. deviz pa odstopi Narodni banki po uradni devizni ceni, ki pa je bistveno nižja od prostih cen.

Vsem delavcem in delavkam

Naprošamo naše delavce in delavke, naj opozorijo vse, ki bi radi v našem podjetju zaposlitve, naj zaradi tega ne prihajajo intervenirati na dom direktorja ali drugih uslužbencev podjetja in članov delavskega sveta, ki odločajo o sprejemu novih delavcev in uslužbencev.

Navada, da se hodi s prošnjami na domove enega ali drugega uslužbenca, izvira iz stare miselnosti, češ, da je treba osebnih priporočil enega ali drugega, ki kaj odloča, ter mu morda celo kaj obljubiti ali dati če bo posreboval.

Danes takih metod ne potrebujemo. Vsakdo, ki hoče službo, naj se prijavi v tajništvo podjetja, kjer bodo popisani njegovi osebni podatki. Odločujoči v podjetju pa bodo na podlagi kolikor toliko možne objektivne presoje določili koga se vzame v službo.

Tajništvo KLI

LOGAŠKI VESTNIK naj bere vsak član našega delovnega kolektiva. Ko ga prebereš, ga ponudi tudi drugim. Prepričani smo, da bo tudi tvoje tovariša list našega kolektiva zanimal.